

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 319/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Renata Szczegot

przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu dnia 7 kwietnia 2017 r.

sprawy

M. B., syna M. i D., ur. (...) w W. oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

K. O., córki R. i B., ur. (...) w W.

oskarżonej z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oraz oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 21 grudnia 2015 r. sygn. akt III K 635/14

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia M. B. i K. O. od zarzucanych im czynów; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów K. D. i M. S. kwoty po 619,92 zł tytułem obrony z urzędu oskarżonych w instancji odwoławczej.

VI Ka 319/16

UZASADNIENIE

M. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 19 i 26 marca 2014 roku w W. przy ul. (...) z perfumerii S. w C. z góry powziętym zamiarem czynem ciągłym wspólnie i w porozumieniu z K. O. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci perfum m-ki A. (...) o pojemności 100 ml o wartości 409 zł, dwóch sztuk perfum E. o pojemności 40 ml o wartości 209 zł każda, dwóch sztuk perfum m-ki E. (...) o pojemności 75 ml o wartości 279 zł każde, czym spowodował straty o łącznej wartości 1385zł, na szkodę Perfumerii S. z siedzibą w W. reprezentowanej przez M. Ż., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, ***tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.***

K. O. została oskarżona o to, że:

w dniu 19 i 26 marca 2014 roku w W. przy ul. (...) z perfumerii

S. w C. z góry powziętym zamiarem czynem ciągłym wspólnie i w porozumieniu z M. B. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci perfum m-ki A. (...) o pojemności 100 ml o wartości 409 zł, dwóch sztuk perfum E.

o pojemności 40 ml o wartości 209 zł każda, dwóch sztuk perfum m-ki E. (...) o pojemności 75 ml o wartości 279 zł każde, czym spowodowała straty o łącznej wartości 1385zł, na szkodę Perfumerii S. z siedzibą w W. reprezentowanej przez M. Ż., **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie wyrokiem z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 635/14 orzekł:

I. oskarżonego M. B. uznał za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżoną K. O. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał ją, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. i adw. M. S. po 432 (czteryście trzydzieści dwa) złote plus VAT tytułem kosztów obrony z urzędu;

IV. zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego M. B. 682 (sześćset osiemdziesiąt dwa) złote a od oskarżonej K. O. 622 (sześćset dwadzieścia dwa) złote tytułem kosztów postępowania, które w pozostałej części przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wniosła oskarżona K. O. oraz jej obrońca, a także obrońca oskarżonego M. B..

Oskarżona K. O. w swojej osobistej apelacji zaskarżyła przedmiotowy wyrok w całości, wskazując, że sąd orzekający wydając wyrok skazujący kierował się tylko wyjaśnieniami współoskarżonego z postępowania przygotowawczego, który przed sądem zmienił swe zeznania. Wskazała, że oskarżony B. poza rozprawą przyznał, że obciążył ją z powodów prywatnych. Ponadto wskazała, że świadek M. Ż. zeznał, że nie rozpoznaje jej na nagraniach z monitoringu, na których widać kobietę w czapce z daszkiem. Wniosła o powołanie biegłego antropologa, który będzie w stanie stwierdzić, że kobietą z nagrań jest oskarżona.

Obrońca oskarżonej K. O. w swojej apelacji zaskarżonemu wyrokowi w zarzuciła:

1) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wizerunek sprawczyni kradzieży, który został utrwalony na nagraniu jest zgodny z wizerunkiem oskarżonej widocznym na tablicy poglądowej, a tym samym oskarżona K. O. dopuściła się przestępstwa umyślnego określonego w przepisie art. 278 § 1k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2) obrazę przepisu art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k. polegającą na nieuwzględnieniu w ocenie całokształtu okoliczności sprawy i nieustosunkowanie się do ujawnionych dowodów, tj. wyjaśnień oskarżonej K. O. wskazujących motyw dla których współoskarżony M. B. dokonał jej pomówienia.

Wskazując na powyższe, wniosła o zmianę wyroku sądu I instancji w pkt II i uniewinnienie oskarżonej K. O. od zarzucanego jej czynu, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji. Ponadto, wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów obrony z urzędu za II instancję wg. norm przepisanych.

Obrońca oskarżonego M. B. zaskarżyła przedmiotowy wyrok w części, tj. w zakresie pkt I i IV wyroku na korzyść oskarżonego. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła na mocy art. 438 pkt. 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że oskarżony M. B. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk tj. z góry powziętym zamiarem, czynem ciągłym wspólnie i w porozumieniu z K. O. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci perfum w sytuacji, w której z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby to oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Ponadto, zarzuciła na mocy art. 438 pkt. 2 kpk obrazę przepisu art. 5 §2 kpk w polegającą na rozstrzygnięciu

nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, co stanowi zaprzeczenie zasady *in dubio pro no*, w sytuacji, w której ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn.

Wobec powyższego wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części, tj. w zakresie pkt I i IV i uniewinnienie oskarżonego M. B. od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Ponadto wniosła o zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania apelacyjnego z uwagi na jego sytuację materialną i życiową. Wniosła o zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze powiększonej o należny podatek VAT, które to koszty nie zostały opłacone w całości jak też w części przez mocodawcę albo Skarb Państwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wszystkie trzy apelacje są zasadne i zasługują na uwzględnienie.

Zgodzić się, bowiem trzeba z ich ogólną tezą, iż wbrew temu co ustalił sąd orzekający w przedmiotowej sprawie brak jest jednoznacznych i nie budzących żadnych wątpliwości dowodów wskazujących za popełnienie przez oboje oskarżonych zarzucanych im czynów. Wątpliwości te pogłębiło jeszcze bardziej przeprowadzone na etapie odwoławczym postępowanie dowodowe.

W istocie ustalenia faktyczne sądu oparte zostały na dowodzie z odwołanych przez oskarżonego na etapie postępowania jurysdykcyjnego wyjaśnień będących jednocześnie pomówieniem wobec nieprzyznającej się oskarżonej, przy czym bez ustosunkowania się sądu do wskazanych przyczyn owego pomówienia. Drugim dowodem według sądu orzekającego miało być rzekome rozpoznanie osobiście przez sąd obojga oskarżonych na materiale zdjęciowym dostępnym z monitoringu.

W ocenie sądu odwoławczego nie tylko osobiste zapoznanie się z owym materiałem zdjęciowym ale też zwłaszcza dopuszczona opinia biegłego z zakresu antropologii wskazują, iż ten drugi dowód jest w istocie fikcją. Ma to ogromne znaczenie także dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego złożonych na etapie postępowania przygotowawczego.

Zauważyć bowiem trzeba zapoznając się z całością materiału dowodowego w jaki sposób doszło do wytypowania oskarżonego jako sprawcy. Otóż jak wskazują materiały zgromadzone na etapie postępowania przygotowawczego początkowo na podstawie monitoringu sklepowego organy ścigania nie były w stanie rozpoznać nikogo na owym monitoringu, co wydaje się być dość oczywiste mając na uwadze jego jakość potwierdzoną wskazaną wyżej opinią biegłego antropologa. Na pewnym jednak etapie postępowania pojawia się notatka urzędowa z której treści wynika, iż niespodziewanie jeden z funkcjonariuszy na podstawie tegoż samego monitoringu jednak rozpoznał oskarżonego jako sprawcę. Już to wytypowanie i osiągnięte w taki a nie inny sposób budzi ogromne zastrzeżenia w świetle zgromadzonego materiału dowodowego.

Z opinii bowiem biegłego antropologa jak wskazano dopuszczonej na etapie postępowania odwoławczego wynika wprost, iż zgromadzony materiał zdjęciowy w żaden sposób nie pozwala na zidentyfikowanie oskarżonego jako tej samej osoby która dokonywała kradzieży w sposób pewny i nie budzący żadnych wątpliwości.

Tym samym twierdzeniem o rozpoznaniu oskarżonego i wywiedzeniem z tego przekonania o jego winie i zarazem wiarygodności jego pomówienia z postępowania przygotowawczego wobec oskarżonej posługuje się sąd orzekający.

Przytoczyć zatem w tym miejscu trzeba fragment opinii biegłego z zakresu antropologii k. 339 rozdział IV cyt. „Twarz mężczyzny utrwalonego na nagraniach dowodowych jest niewyraźna, o nieostrych konturach i nierozróżnialnych szczegółach.” Ponadto odwołać się trzeba do załączników owej opinii w postaci zdjęć k 341-343. by stwierdzić, iż są to zdjęcia nie tylko niewyraźne, lecz w ogóle obejmujące jedną stronę twarzy.

Reasumując, w ocenie sądu odwoławczego wytypowanie oskarżonego na podstawie tych zdjęć na etapie postępowania przygotowawczego, jak też twierdzenie sądu orzekającego iż osobiście stwierdza z całą pewnością, że oskarżony to ta sama osoba która na owych zdjęciach została uwidoczniiona budzi zasadnicze wątpliwości. Nieusuwalne w rozumieniu art.5 § 2 k.p.k. jak wynika z opinii ustnej biegłego złożonej na rozprawie odwoławczej.

Dodać tylko należy, iż twarz oskarżonej w ogóle nie została utrwalona na dowodowych nagraniach monitoringu sklepowego.

Zdaniem sądu odwoławczego opisany wyżej sposób wytypowania oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego, fakt iż w istocie materiał dowodowy opiera się wyłącznie na odwołanych wyjaśnieniach oskarżonego B. złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, będących jednocześnie pomówieniem oskarżonej O. budzi zasadnicze wątpliwości. Brak jest też jakiegokolwiek innego materiału dowodowego mogącego zweryfikować owe wyjaśnienia. Nie jest nim na pewno wbrew temu co twierdzi sąd rejonowy zgromadzony materiał z monitoringu sklepowego.

W tej sytuacji poczynione zgodnie z dyrektywami art. 7 k.p.k. i 5 § 2 k.p.k. ustalenia faktyczne w żaden sposób nie mogą doprowadzić do ustalenia bez wątpliwości, iż to oboje oskarżeni popełnili zarzucane im czyny.

W tej sytuacji sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok poprzez uniewinnienie obojga oskarżonych od popełnienia zarzuczanych im czynów.

O kosztach postępowania w sprawie orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

Z uwagi na okoliczność, że oskarżeni reprezentowani byli przez obrońców wyznaczonych z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 619 § 1 k.p.k. zasądził na rzecz adw. K. D. i adw. M. S. kwoty po 619,92 zł obejmujące wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną oskarżonym M. B. i K. O. z urzędu w postępowaniu odwoławczym wraz z podatkiem od towarów i usług.

SSO Adam Bednarczyk